

overhovedet ſkal kunne ſlutte mig til Forſlaget. Den anden Forandring er efter min Formening i Virkeligheden kun en yderligere Udtaleſe af, hvad der allerede laa i Beſtemmelsen, ſom den tidligere er bleven vedtagen, nemlig at der Intet er til Hinder for, at Sognepræſten i Almindelighed kan modtage frivillige Gaver, naar de ikke knytte ſig til de enkelte miniſterielle Handlinger, med Henſyn til hvilke Forbud er optaget. Om den tredje Forandring vil jeg komme til at ytre mig noget nærmere, men ſkal dog ſtrax her i denne Sammenhæng bemærke, at jeg ogſaa tror at kunne gaa ind paa den, uagtet den ikke fører tilbage til, hvad der i forrige Samling var bragt i Forſlag af Udvalget i Overenſtemmelse med mig. Naar diſe Forandringer ere ſfete i det tidligere vedtagne Forſlag, tror jeg nu at kunne afgive den Erklæring, ſom jeg ogſaa har antydet for Udvalget, at ihvorvel der endnu er Beſtemmelſer tilbage, ſom jeg færdeles gjerne ønskede forandrede, og ſom maatte kunne fremkalde nogen Vanſkelighed ved Sagens Gjennemførelſe paa et andet Sted, vil jeg deſuagtet, ſaaledes ſom Sagen nu foreligger, tro, at jeg, forſaa vidt dette Forſlag vedtages, vil kunne forſvare at indſtille det til Hs. Majeſtæts Sanktion. Saaledes er alſaa min Stilling dertil. — Jeg har allerede antydet, at jeg med Henſyn til en af diſe Forandringer har endnu et Par Ord at tilføie, og dette ſkyldes den Udtaleſe, der er fremkommen fra den fungerende Ordførers Side, til hvilken Udtaleſe den ærede ſidſte Taler paa ſin Bis ſluttede ſig, men i andre Udtryk end dem, der bleve brugte fra den ærede Ordførers Side. Jeg tror, at den ærede Ordfører har miſforſtaaet Betydningen af denne Forandring, og jeg tilſtaaer, at det næſten har overraſtet mig, at han ikke har ſet, at det ikke er muligt at lægge den Betydning deri, ſom han mente, og ſom han i den Grad frygtede, at det vilde være en afgjørende Grund for ham til ikke at kunne gaa ind paa Lovforſlaget. Han erklærede, at han kunde være gaaet ind derpaa,

derſom der i § 11 havde ſtaaet, at Overſtudet — for at bruge dette Ord, hvis Mening er Alle beſkjendt — ſkulde frugtbargjøres, indtil nærmere Beſtemmelse derom blev tagen i Genhold til nærværende Lov (Modſigelse af S. N. Hanſen). — Saaledes hed det viſnok, men da jeg ikke ønskter at give Ordene anderledes, end de lode, ſkal jeg oplæſe dem, ſom de ſtode i det tidligere Forſlag. Deri hedder det: „i Overenſtemmelse med nærværende Lov“; det er Ordene, og de ere nu fra Udvalgets Side forandrede til, at Overſtudet ſkal frugtbargjøres, indtil dets Anvendelse „beſtemmes ved ſærlig Lov“. Meningen med Lovforſlaget, ſaaledes ſom det i forrige Samling vedtoges af Udvalget for den ſidſte Behandling i Thinget, var den, at naar man paa Sinantslöven optog diſe forſkjellige Beløb, hvorom her er Tale, maatte der dog en Beſtemmelse til om, at Anvendelsen af diſe Midler udover det, der hvert enkelt Aar blev benyttet, ſkulde finde Sted overenſtemmende med „nærværende Lov“, det vil ſige med Loven, ſom den den Gang forelaa. Nu hedder det udtrykkelig i Lovforſlagets § 11, ſaaledes ſom denne nu foreligger, at de Indtægter, ſom fremkomme fra de geiſtliche Embeder, ſkulde anvendes til forſkjellige andre udtrykkelig nævnte Formaal, og der tilføies til Slutning, at de ogſaa ſkulde kunne anvendes til „Oprettelse af nye Sognekald, reſiderende Kapellanier eller Kapellanier pro loco, Hjælp til Bygning af Kirker, Bedehuse m. m.“. Der er alſaa i Virkeligheden ikke ſat nogen anden Begrændſning end den, ſom maa ſiges allerede at ligge i, hvad der tidligere er nævnt, nemlig, at Overſtudet ſkal benyttes til ſaadanne Forhold, ſom ſtaa i Forbindelse med det Kirkelige. Der er alſaa i den Henſeende den frieſte Raadighed for Bevillingsmagten, og det er kun, forſaa vidt der bliver Spørgſmaal om at give Midlerne en Anvendelse, ſom ligger udenfor de kirkelige Formaal, at der ſkal tages Beſtemmelse derom ved Lov. Jeg maa imidlertid paafſtaa, at dette er i fuldſtændig Overenſtemmelse med,